

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਡਰ ਕਰੋ ਕਿ ਹੇ ਭੂਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਓ ਤਾਂ ਉਹ ਭੱਜ ਜਾਣਗੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸਰਵਿਸ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤੇ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਤੀਰ ਉਦੋਂ ਲਗੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵੀ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਕਹਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਕੌਣ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲਾਇਕ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਕਹਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਰੈਕਟਰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ, ਚਲਨ ਰਾਇਲਟੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਕਹਾ ਸਕਦੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਹੈ? ਸੂਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਯਾਦ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਬਗ਼ੈਰ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ ਵਰਸਾ? ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ। ਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਭੂਤ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਅਹੰਕਾਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਗੱਲਬਾਤ, ਚਲਨ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਰਾਇਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਚਲਨ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ ਕਹਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਲਾਇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚੈ ਨਹੀਂ, ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੋਚੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਕਰੈਕਟਰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਹੀ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਦਿਮਾਗ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹੋਰ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਸਰਵਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੋਭਾ ਪਾਵੇਗੇ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇਗੇ। ਬੱਚਾ ਉਹ ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਮੋਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਮਾਯਾਵੀ ਮੋਹ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਬਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਓਬੀਡੈਂਟ ਟੀਚਰ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਗਾਇਨ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੀ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਵ੍ਰਤੀ ਮਾਝ ਵਾਲੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਾਝ ਨੂੰ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਗ੍ਰਿਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਭਗਤੀ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੇਰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਮਿਲਣ ਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬੈਠੇ ਕਿੰਨੇ ਸਾਧਾਰਨ ਹੋ, ਥੱਲੇ। ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਥੱਲੇ ਤਪੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਬੈਰੁੰਠ ਖੜਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਬੈਰੁੰਠ ਨੂੰ ਵੇਖ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੂਰਗ ਉੱਪਰ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਆਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਿਤੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਿਆਲਾਤ ਚੱਲਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਵੇਗਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣਕੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇ, ਅਜਿਹਾ ਭੁੱਟੂ ਕਦੀ ਵੇਖਿਆ। ਨਾ ਜਾਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਉਹ ਸੁਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਆਪੇਹੀ ਪੂਜੇ, ਆਪੇਹੀ ਪੂਜਾਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚ ਪੂਜੇ ਸੀ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ

ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਤਾਂ ਕਦੀ ਸੁਣਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚ ਅਵਸਥਾ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵੀ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਦੀ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੱਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮੱਤ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੱਤ ਅੱਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਇਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਪਵੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਸੰਗਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਦਾ ਕੰਟ੍ਰਾਸਟ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਤਾਂ ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੀ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ ਕੀ? ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ਿਸ਼ੇ ਹਾਂ ਕੀ, ਜਿਸ ਕੋਲੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹਾਂ? ਤੇ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੰਦਰਬੁੱਧੀ ਹਨ ਪਰ ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕੀ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੇ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਘੰਟਾ, ਪੈਂਦਾ ਘੰਟਾ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟਾਈਮ ਵੀ ਲੈਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤਾਂ ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹਨ। ਅਲਫ਼ ਦਾ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਅੱਖਰ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹਨ, ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਘਰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇ। ਕਿੰਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਖਰਚਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਹੈਵਿਨ ਸੀ ਨਾ। ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ? ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਭਾਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਜ਼ਰੂਰ ਸ੍ਰਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੱਧੂਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦੇਣ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਤਾਲਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਲਾ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਤਾਲਾ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਇੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਬੱਸ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਚੱਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾਓ, ਸਾਰਾ ਜੰਗਲ ਕਲਮ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਧਾਕਲਪ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਉਸ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। 5 ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ 20 - 22 ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਮਾਈ ਥੋੜੀ ਤੇ ਖਰਚਾ ਬਹੁਤ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ।

ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਾਲਵੇਂਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਇਨਸਾਲਵੇਂਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹਾਲ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੈ। ਫ਼ਲਕ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ। ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜੋ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਹਨ ਉਹੀ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸੀ, ਉਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬੱਸ ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੰਧਨ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਰਿਡ ਬੱਕਰੀਆਂ ਹਨ। ਗਵਰਮੈਂਟ ਕਦੀ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਰਵਿਸ ਨਾ ਕਰੋ। ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੱਜ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲੋਕੀਂ ਫੇਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰੋ, ਗਾਂਧੀਡ ਬਣੋ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਫੇਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚੰਗੇ ਸਮਝਦਾਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸੌਂਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਰਵਿਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲਣੀ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਲਾਟਰੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਜਾਕੇ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਬਣਨਗੇ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅੱਛਾ ਦਾਸੀ ਹੀ ਸਹੀ, ਚੰਡਾਲ ਹੀ ਸਹੀ। ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ਨਾ! ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਲਨ ਵੀ ਇਵੇਂ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਵੀ ਸਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਖਤਮ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬੁੱਧੀ ਬਾਹਰ ਭੱਟਕਦੀ ਧੱਕਾ ਖਾਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਭੂਤ ਨਿਕਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਣ ਅਤੇ ਬਣਦੇ ਕੀ ਹਨ! ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਬਣਨਗੇ ਨਾ। ਹੁਣ ਵੀ ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਨੈਕਰ - ਚਾਕਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਲਈ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਉੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨਾ

ਅਰੂ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ, ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਕੋਈ ਹੋਣੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਇਵੇਂ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਘਰ ਵੇਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ 6 - 7 ਨੂੰਹਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲੱਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੋਲਦੇ ਸੀ - ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਿਟ - ਖਿਟ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਨ, ਉਸ ਵਕਤ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਖਿਆਲਾਤ ਸੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਨਾ ਵਿਸਰੇ, ਨਾ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੈ ਨਾ। ਸਭਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਆਪਣਾ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਬੈਜ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਕੋਈ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਬੋਲੇ ਸਮਝਕੇ ਲਵੇ। ਇਸ ਬੈਜ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣੋਗੇ। ਗੀਤਾ ਵਾਲੇ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲੈਣਗੇ। ਜੇ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਹਨ - ਦੇਵਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਕਿਉਂ ਹਨ? ਅਰੇ, ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਥੱਲੇ ਤਾਂ ਉਤਰਨਗੇ ਨਾ! ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਫਿਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਉਂਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜ਼ਰੂਰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਮੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਭੂਤਾਂ ਨੇ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫੇਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹੋ ਨਾ। ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਅਮਰਲੋਕ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਫੇਰ ਉਗਾਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਰਮਭੇਗ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਉੱਥਲ ਖਾਵੇਗੀ। ਮਾਇਆ ਸਤਾਏਗੀ ਪਰ ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਹੋਰ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਮ ਬੋਲੋ.....ਰਾਮ ਬੋਲੋ.....। ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮਰਨ ਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੰਗਾ ਤੇ ਲੈ ਜਾਕੇ ਹਰੀ ਬੋਲ, ਹਰੀ ਬੋਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਆਕੇ ਜਲਾਉਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਪਾ ਦਵੇ ਨਾ। ਕੱਛ - ਮੱਛ ਆਦਿ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਾਰਸੀ ਲੋਕੀ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਹੱਡੀਆਂ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਬਣਕੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਫਲਕ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਾਂ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉੱਛਲ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇ।

2. ਕਰਮਭੇਗ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣਾ ਜਾਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਜੇ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਉਗਾਰਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹਰਸਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਭਵ:
ਜੋ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹਨ ਉਹ ਹਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।
ਕਈ ਬੱਚੇ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਂ ਉਹ ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਸਾਜਨ ਹੈ, ਬੱਚਾ ਹੈ.....ਪਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਿੰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਤੇ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ। ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸ਼ੇਯਰ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।
